

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਰਬਾਰ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ (4:1-5)

ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਸੇ ਤੁਰੀ ਜਿਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਭਈ ਐਧਰ ਉਤਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂ।² ਓਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਣ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਓਸ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ।³ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਸੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਪੁਖਰਾਜ ਅਤੇ ਅਕੀਕ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਪੰਨੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ।⁴ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਵੀ ਗੱਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਨੇ ਦੇ ਮੁਕਟ ਧਰੇ ਓਹਨਾਂ ਗੱਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆਂ ਡਿੱਠਾ।⁵ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਅੱਗ ਦੇ ਸੱਤ ਦੀਵੇ ਪਏ ਬਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ ਹਨ।

ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (2:13; 3:8), ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (2:9; 3:9) ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ (2:10; 3:10)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਕਟ ਅਧਿਆਇ 6 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਸਤਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਰੋਮੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਹ ਸਭਕੁਝ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 5 ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈਏ ਅਤੇ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿਚਲੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੀ ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ। ਵੇਰਵੇ ਵੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾਇਓ ਨਾ। ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਚੰਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ, ਚਾਰ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤੋਂ ਭਟਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਕਾਚੌਂਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਬਾਰੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੀਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ:

ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਅਤੇ ਜਲਾਲ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਸੀ। ਨੂਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚਕਾਚੌਂਧ ਅਤੇ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖ ਕੇ ਹੱਕੇ-ਬੱਕੇ ਹੋਏ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ। ਮੰਚ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਿੰਘਾਸਣ ਸੀ, ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦਾ ਆਸਨ ਸੀ। ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਘ ਯੁਧ ਦੇ ਰੰਗ ਝਲਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਗੱਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਘੇਰਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੁਕਟ ਪਹਿਨੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਰੱਬੀ ਨੂਰ ਝਲਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਚਿਤਾਉਣੀ ਦੇ, ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਭਿਆਣਕ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਗਰਜਨਾਂ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਫਿਰ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਚੌਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸੱਤ ਦੀਵੇ ਜਗਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਜਿਹੜੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਕਾਚੌਂਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਸੀ – ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਯੂਹੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਐਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਟ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਨਜ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋਈਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਦੀ ਚਮਕ-ਦਮਕ ਦੇ ਵਿਚਾਲਿਓਂ ਚਾਰ ਅਦਭੁਤ ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਵਿਲਖਣ ਸੀ। ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ – ਕਦੇ ਨਾ ਝਪਕਣ ਵਾਲੀਆਂ, ਸਰਬਦਰਸ਼ੀ ਅੱਖਾਂ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜੰਤੂ ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲੇਰ, ਤਕੜੇ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਫੁਰਤੀਲੇ ਜੰਤੂ ਸਨ। ਫਿਰ ਰਸੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਿਆ। ਜਦ ਉਹ ਉਸ ਦੀ, ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਉਸਤਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਨੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ: “ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” ਯੂਹੰਨਾ ਸਰਧਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ।

ਇਸ ਪੂਰੇ ਦਰਸ਼ਣ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਸ਼ਾਇਦ “ਮਹਿਮਾ,” “ਪਰਤਾਪ,” “ਜਲਾਲ,” “ਸ਼ਕਤੀ” ਅਤੇ “ਸਮਰੱਥਾ” ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਵੇਰਵੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕੋਂਦ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਪਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਦਰਸ਼ਣ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਕਿਹੜੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏ? ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਦ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਡੋਮੀਸ਼ਿਅਨ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਕੂੜੇਦਾਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਹਿਲਦੀ-ਡੁਲਦੀ ਪੀੜੀ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਸ਼ਾਨੇਸ਼ਕਤ ਧੂੜ ਜਾਪ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਫੌਜ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬੇਸਹਾਰਾ ਜਾਪ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਆਇਤ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਓ।

ਆਇਤ 1. ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਬਹੁਤ ਹਾਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਭਲਿਆਈ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਬਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਵੇਖਣਾ ਪਿਆ।

ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਸੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਭਈ ਐਧਰ ਉਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂ।

ਇਹ ਸ਼ਬਦ **ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ** ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਵੇਖੋ 7:1, 9; 15:5; 18:1; 19:1)। ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ “ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ” ਦਾ ਸੁਭਾਵਕ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।” NCV ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ . . .” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂੰਨਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅੱਗੇ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰੀਮਿਲੇਨਿਅਲਿਸਟ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 5 ਉਸ ਰੈਪਚਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਅਪਰੋਚਸ ਆਫ ਇੰਟਰਪ੍ਰਟੇਸ਼ਨ, ਭਵਿੱਖਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ)। ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਮਿਲੇਨਿਅਲਿਸਟ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੱਤ ਦੌਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਉਦਿਕੀਏ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕਲੀਸੀਆਈ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤਮ ਦੌਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੱਤ ਦੌਰ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।” ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੱਤ ਯੁੱਗਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਅਤੇ “ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ” ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ “ਸੱਤਵੇਂ ਯੁੱਗ” ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸਿਯਾ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਰੋਮੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਲੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿ **ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ** (ἵδού, *ਇਡੋਊ*), ਜੋ ਕਿ ਆਇਤ 2 ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀਵਾਚਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਤੇਜਨਾ

ਨਾਲ ਭਰ ਕੇ ਉਤਾਂਹ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਹਾ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੁਹਾ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਜਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸੱਦੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਤੁਰ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਉਹੀ “ਪਹਿਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ . . . [ਉਹ ਦੇ] ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ” (CEV), ਜਦ ਉਸ ਨੇ “ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ” ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਰਸ਼ਣ ਵੇਖਿਆ ਸੀ (1:13)। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੀ (1:10 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, “ਐਧਰ ਉਤਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂ।”

ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਕੀ-ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਰੋਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਸਾਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹਨ, **ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ**। ਪਰਕਾਸ਼ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ “ਕੀ-ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” ਜਾਂ “ਕੀ-ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,” ਸਗੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ “ਕੀ-ਕੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ’ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ **ਲਾਜ਼ਮੀ** ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ **ਹੋ ਕੇ ਰਹੇਗਾ**, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ “ਬੀਸ਼ੁਰੀ ਇੱਛਾ ਵਜੋਂ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।”¹

ਆਇਤ 2. ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ (1:10 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ), ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ “ਆ ਅਤੇ ਜਾ” ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਗੋਂ, ਵਿੱਚ-ਵਿਚਾਲੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” (ਵੇਖੋ 17:3; 21:10) ਇਸ ਗੱਲ ’ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਯੂਹੰਨਾ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। **ਓਵੇਂ ਹੀ**, ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ’ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (10:8 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ **ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਣ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਓਸ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਸਿੰਘਾਸਣ** ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ *θρόνος* (ਥ੍ਰੋਨੋਸ)। ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5:34) ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਮੱਤੀ 25:31)। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 22:1, 3 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ” (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ’ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ (ਅਤੇ ਹੈ) ਉਹ “ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ” (ਆਇਤ 8) ਹੈ। ਕਿਉਂਜੋ ਉਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ 4:5 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ 5:13 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ (ਲੇਲੇ) ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 3. ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਚੁਣੌਤੀ ਆਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਜੋ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਤਮਾ” ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 4:24) ਅਤੇ “ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ” (ਯੂਹੰਨਾ 1:18), ਤਾਂ ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਯੂਹੰਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੱਖ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਾਨਣ ਹੈ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:5; ਵੇਖੋ

1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:16)। ਇੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਿੱਤਾ: ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਸੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਪੁਖਰਾਜ ਅਤੇ ਅਕੀਕ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਪੰਨੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ।

ਪੁਖਰਾਜ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਤਨ ਸੀ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 28:13), ਜਿਹੜਾ ਮਹਾਜਾਜਕ ਦੇ ਸੀਨੇ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ (ਕੂਚ 28:20; 39:13) ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਨੀਂਹ (ਪਰਕਾਸ਼ 21:18, 19) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਖਰਾਜ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੀ ਰੰਗਹੀਣ ਕਿਸਮ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਸੁਰਗੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਚਮਕ “ਪੁਖਰਾਜ ਪੱਥਰ ਜਿਹੀ ਜੇ ਬਲੈਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ” (21:11) ਸੀ। ਪੁਰਾਤਨ ਲੇਖਕ ਰਤਨਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਿਆਂ ਇੱਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀਰੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ ਜਿਹੜਾ ਚਮਕਦਾ ਅਤੇ ਲਿਸ਼ਕਾਰੇ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਪੁਖਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਦਿਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਪੁਖਰਾਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ (21:11) ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਕੀਕ ਪੱਥਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮਹਾਜਾਜਕ ਦੇ ਸੀਨੇ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ (ਕੂਚ 28:17; KJV) ਅਤੇ ਸੁਰਗੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਸੀ (21:20)। ਕਈ ਲੋਕ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਗ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕਾਰਨੇਲਿਅਨ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (RSV, NIV, NCV), ਜਿਹੜਾ ਆਮਤੌਰ 'ਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਾਣਕ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨੇਲਿਅਨ ਦਰਅਸਲ ਕੈਲਸੇਡੋਨੀ ਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਾਸ਼ ਕੇ ਜਾਂ ਉਕੇਰ ਕੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੱਥਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 21:19)। (ਕੂਚ 28:17 ਨੂੰ KJV ਅਤੇ NASB ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ।) “ਜਦ ਕਾਰਨੇਲਿਅਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀਏ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਬਲ ਰਹੀ ਹੈ।”² ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਿਅੰਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਪੰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਵੀ ਇਸੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੂੜ੍ਹੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ – ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਵੇਗੀ (ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 9:8-17)। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਬਹੁਰੰਗੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਨੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰਾ ਰੰਗ ਅਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰੰਗ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰਲਦੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἵρις (ਆਇਰਿਸ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੇਘ ਧਣੁਖ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਧਣੁਖ” ਜਾਂ “ਘੋਰਾ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਤੇਜੇਮੰਡਲ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੇਘ ਧਣੁਖ” ਵਜੋਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:28; ਪਰਕਾਸ਼ 10:1)। ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਦਇਆ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ

ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਵਾਇਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਉਸ ਨੇ ਨੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 9:12-17) ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਨੂੰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਘ ਧਣੁਖ ਸਤਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਆਇਤ 4. ਅਗਲੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਬੱਦਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਚਾਰ ਜੰਤੂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਭਵ ਅਰਥ ਨਾਲ ਜੁੜਦਿਆਂ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਈਏ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰਤਨਾਂ, ਮੇਘ ਧਣੁਖ, ਤੁਫਾਨ ਅਤੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦਾ ਸੀ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਜਲਾਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। **ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਵੀ ਗੱਦੀਆਂ ਹਨ।** KJV ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਗੱਦੀਆਂ” ਆਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ θρόνου (ਥ੍ਰੋਨੋਸ) ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਹੜਾ “ਸਿੰਘਾਸਣ” ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਹੈ। **ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ . . . ਓਹਨਾਂ ਗੱਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆਂ ਡਿੱਠਾ।** ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ πρεσβύτερος (ਪ੍ਰੇਸਬੁਤੇਰੋਸ) ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ।” ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਪਰਿਪੱਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਖਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦਾ ਤੱਥ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ **ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੁਕਟ ਧਰੇ** ਸਨ। ਜਿਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੁਕਟ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ στέφανος (ਸਟੇਫਾਨੋਸ) ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਹੈ (2:10 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਇਹ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕੌਣ ਸਨ? ਗੌਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਸੀਸਾਂ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਿਸੂ ਨੇ “ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ” ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ: ਉਹ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ 2:26, 27; 3:21), ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ (ਵੇਖੋ 3:5) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਦੇ ਮੁਕਟ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਨ (ਵੇਖੋ 2:10)। ਇਹ ਤੱਥ ਇੱਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਜੇਤੂ ਹੋਣਗੇ। 5:10 ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਹਸਤਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, “. . . ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ” (KJV; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਹ ਵਾਕ ਵੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਏ ਹੋਇਆਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ (7:13, 14; 14:3 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਪਰ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਲਿਆਉਣਾ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਟੀਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ **ਚੱਵੀ** ਅੰਕ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਅੰਕ ਬਾਰਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਕਸਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅੰਕ ਹੈ, ਦਾ ਦੇਗੁਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਸੁਝਾਓ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੱਵੀ ਬਾਕੀ ਦੇ “ਮਰਨ ਤੇੜੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ” (2:10) ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ *ਸਾਰਿਆਂ* ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਚੱਵੀ” ਅੰਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁਝਾਓ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਕਈ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ

ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ (21:12) ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ (21:14) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਰਾਂ ਗੋਤ (ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ) ਜਮਾਂ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲ (ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ) ਬਰਾਬਰ ਚੱਵੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਗੌਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਛੁਡਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕ 15:3 ਵਿੱਚ “ਮੂਸਾ ਦਾ ਗੀਤ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਗੀਤ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਵੀ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਵੀ ਭਾਗ ਸਨ (ਵੇਖੋ 1 ਇਤਹਾਸ 24:18; 28:21; 2 ਇਤਹਾਸ 8:14; 31:2, 17; 35:10; ਲੂਕਾ 1:5, 8, 9)। ਕਿਉਂਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4 ਵਿੱਚ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅੰਕ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਜਾਜਕ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਚੱਵੀ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਜਾਜਕ ਹੋਣਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਜਾਜਕ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 2:5) ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸੁਰਗੀ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:5, 6)।

ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੱਖ ਆਇਤਾਂ 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕਟ ਲਾਹ ਕੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਗਾਇਆ, “ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਲੈਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ . . .” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਸੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਤ ਮਹਿਮਾ ਸੀ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਸ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਆਪ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਉਸਤਤ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਆਇਤ 5. ਇਹ ਆਇਤ ਉਸ ਦਾ ਹੋਰ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ: **ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ।** ਬਿਜਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ (ਵੇਖੋ 1 ਸਮੂਏਲ 2:10)। **ਬਿਜਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ਾਂ** ਉਸ ਤੁਫਾਨ ਦੇ ਅਗਰਦੂਤ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 8:5; 11:19; 16:18)। **ਅਵਾਜ਼ਾਂ** ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਅਵਾਜ਼” ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ φωνή (ਫੋਨ) ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਅਵਾਜ਼ਾਂ” (KJV) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ “ਰੌਲਾ” ਜਾਂ “ਖੜਕਾਕ” ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। NIV ਅਤੇ NRSV ਇਸ ਨੂੰ “ਗਰਜਾਂ” ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਸੀਨਈ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ — ਅਤੇ ਲੋਕ ਕੰਬ ਗਏ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਸੀਨਈ ਵਰਗਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਤੁਰੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਰਗੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਕੂਚ 19:16)।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, **ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਅੱਗ ਦੇ ਸੱਤ ਦੀਵੇ ਪਏ ਬਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ ਹਨ।** ਇਹ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ

ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ (1:4 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ **ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਮੋਹਰੇ** ਰੱਬੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। **ਦੀਵੇ** ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ *λαμπάς* (*ਲੈਂਪਾਸ*) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਦੀਵੇ” ਦੀ ਥਾਂ “ਮਸਾਲ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 18:3; ਪਰਕਾਸ਼ 8:10)। **ਅੱਗ ਦੇ ਸੱਤ ਦੀਵੇ** ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਲਾਟਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਕੂਚ 25:31-37; 40:24)। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨ ਹਨ: (1) “ਸੱਤ ਆਤਮੇ” ਦਰਅਸਲ ਇੱਕ (ਪਵਿੱਤਰ) ਆਤਮਾ ਹਨ ਅਤੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਸ਼ਮਾਦਾਨ – ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਦੀਵੇ ਸਨ – ਦਰਅਸਲ ਇੱਕ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸੀ। (2) ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿਚਲਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। (3) ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸੱਤ ਦੀਵਿਆਂ (ਆਤਮਿਆਂ) ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੇ ਸੱਤ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ (ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ) ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਰੱਖੇਗੀ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ (2 ਪਤਰਸ 1:21) ਆਤਮਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰ 119:105)। ਸਾਰੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਇੱਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1:10; 2:7; 4:2; 14:13)। ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਦੀਵਿਆਂ ਨੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ।

ਚਾਰ ਜੰਤੂ (4:6-11)

⁶ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਲੈਰ ਵਰਗਾ ਕੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚਾਰ ਜੰਤੂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅੱਗਿਓਂ ਪਿੱਛਿਓਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ⁷ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਜੰਤੂ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੰਤੂ ਵਹਿੜਕੇ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਜੰਤੂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਜੰਤੂ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਉਕਾਬ ਵਰਗਾ ਹੈ। ⁸ਅਤੇ ਓਹ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਛੇ ਛੇ ਖੰਭ ਹਨ ਦੁਆਲਿਓਂ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, – ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ⁹ਜਾਂ ਓਹ ਜੰਤੂ ਓਸ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਵਡਿਆਈ, ਮਾਣ ਅਤੇ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਨਗੇ। ¹⁰ਤਾਂ ਚੱਢੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਮੁਕਟ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟਣਗੇ, – ¹¹ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਲੈਣ ਦੇ ਜੇਗ ਹੈਂ, ਤੈਂ ਜੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਓਹ ਤੇਰੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਆਇਤ 6. ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਲੈਰ ਵਰਗਾ ਕੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੱਚ ਗੂੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਲੈਰ ਵਰਗਾ ਸਾਫ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕੱਚ ("ਬਲੇਰ"; KJV) ਸੇਨੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਅੱਯੂਬ 28:17)।

ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ "ਸਮੁੰਦਰ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (5:13; 7:1)। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੀ ਹਲਚਲ ਲਈ ਵੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (17:1, 15)। ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕਸਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ: (1) ਅਧਿਆਇ 4 ਨੂੰ ਲਿਖਦਿਆਂ ਯੂਹੰਨਾ ਅਸਲ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ("ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਜਿਹਾ")। (2) ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਮੁੱਢਲੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (3) ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੁਰਗੀ "ਸਮੁੰਦਰ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ "ਪਾਣੀਆਂ" ਨਾਲੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਜਰੀ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਵੀ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਇਤ 6 ਵਿੱਚ "ਸਮੁੰਦਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਤਦ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਫਾਸਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹੇਗਾ – ਉਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। 21:1 ਵਿੱਚ ਆਖਿਰਕਾਰ ਜਦ ਛੁਡਾਏ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਦ ਉੱਥੇ, "ਹੁਣ ਅਗਾਠਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਨਹੀਂ।" 4:6 ਵਿਚਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਉਸ ਹੋਂਦ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਬਣਵਾਈ ਹੈਕਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸਾਗਰੀ" ਹੋਂਦ (1 ਰਾਜਿਆਂ 7:23) ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ "ਸਮੁੰਦਰ" ਵਜੋਂ ਆਖਿਆ। ਸ਼ਾਂਤ ਝੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਲੰਮੇ ਰੁੱਖਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਵੇਖੋ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸੁਰਧਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: ਚੱਵੀ ਗੱਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਹਨ; ਚਾਰ ਅਦਭੁਤ ਜੰਤੂ; ਸੱਤ ਬਲਦੀਆਂ ਮਸਾਲਾਂ; ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਸਿੰਘਾਸਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ – ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚਾਰ ਜੰਤੂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅੱਗਿਓਂ ਪਿੱਛਿਓਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ *ἐν μέσῳ* (ਏਨ ਮੇਸੋ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ "ਮੱਧ ਵਿੱਚ" ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (5:6; 7:17)। ਇਹ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਅਨੂਠੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਚਿੱਤਰ ਹਿੱਸਾ ਚਾਰ ਜੰਤੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਖੰਭ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਹਨ। KJV ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ “ਦਰਿੰਦੇ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਦਰਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਇੱਥੇ “ਦਰਿੰਦੇ” ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ (θηρίον, ਥੈਰਿਓਨ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ 13:1, 11 ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿੱਚ “ਜੀਉਂਦੇ [ਜੰਤੂ ਜਾਂ ਵਸਤਾਂ]” (ζῴα, ਜ਼ੋਆ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ “ਚਾਰ ਜੰਤੂਆਂ” (4:6; LB) ਬਾਰੇ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਵੇਰਵਾ ਯਸਾਯਾਹ 6 ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4 ਵਿਚਲੇ ਚਾਰ ਜੰਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਹੈ: ਉੱਥੇ ਵੀ ਚਾਰ ਜੰਤੂ ਸਨ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:5), ਜਿਹੜੇ ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ “ਪਹੀਏ” ਵੀ “ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ” ਸਨ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:16-18)।

ਆਇਤ 7. ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਜੰਤੂ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੰਤੂ ਵਹਿੜਕੇ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਜੰਤੂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਜੰਤੂ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਉਕਾਬ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਮੂੰਹ ਸਨ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:10), ਜਦਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4 ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਜੰਤੂ ਦਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਹੈ; ਪਰ ਮੂੰਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਇੱਕ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਇੱਕ ਵਹਿੜਕਾ ਜਾਂ ਬਲਦ (RSV, NIV), ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਤੇ ਇੱਕ ਉਕਾਬ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4 ਵਿੱਚ “ਮੂੰਹ” ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਜੰਤੂ ਦਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਮੂੰਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਜਿਹਾ), ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਸਨ ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਜੰਤੂਆਂ ਵਰਗੇ ਉਹ ਦਿਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਜੰਤੂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦਿਸਦੇ ਸਨ (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 10:10)। ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਵੇਖੇ ਗਏ ਜੰਤੂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦਿਖ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ।

ਹਰੇਕ ਵੇਰਵਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੰਤੂ ਕਿੰਨੇ ਅਲੋਕਾਰ ਸਨ: ਉਹ “ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ” ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਰਬਗਿਆਨੀ ਸਨ। ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿਹੇ ਦਿਲੇਰ ਸਨ, ਬਲਦ ਜਿਹੇ ਤਕੜੇ ਸਨ, ਆਦਮੀ ਜਿਹੇ ਚਾਤਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਾਬ ਜਿਹੇ ਫੁਰਤੀਲੇ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲੇ ਕੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਏ “ਰੂਪਕ ਬਣਾਉਣ” ਦੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੇ ਚਾਰ ਜੰਤੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਰ ਲੇਖਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਛਾਣ ਵੀ ਵੱਖਰੀ-ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਕਟੋਰੀਨਸ ਨੇ ਮੱਤੀ ਨੂੰ ਆਦਮੀ, ਮਰਕੁਸ ਨੂੰ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ, ਲੂਕਾ ਨੂੰ ਵਹਿੜਕਾ (ਬਲਦ) ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਕਾਬ ਵਜੋਂ ਸਿਆਣਿਆ।³ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਰੂਪਕ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਆਖਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 8. ਅਤੇ ਓਹ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਛੇ ਛੇ ਖੰਭ ਹਨ ਦੁਆਲਿਓਂ ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4 ਦਾ ਬਾਕੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ: ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਛੇ ਛੇ ਖੰਭ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ, “ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ” ਪੁਕਾਰਦੇ ਸਨ (ਯਸਾਯਾਹ 6:2, 3)। ਯਸਾਯਾਹ 6:2 ਛੇ ਖੰਭਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਤਿੰਨ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ: ਦੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਢੱਕਣ ਲਈ ਸਨ (ਦੀਨਤਾ), ਦੋ ਪੈਰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਸਨ (ਸਾਦਗੀ) ਅਤੇ ਦੋ ਉੱਡਣ ਲਈ ਸਨ (ਸੇਵਾ)।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਜੰਤੂ ਕੌਣ ਜਾਂ ਕੀ ਸਨ? ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ "ਸਰਾਫ਼ੀਮ" (ਯਸਾਯਾਹ 6:2, 6) ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਸਰਾਫ਼ੀਮ" ਇਬਰਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ סָרָפִים (*ਸਾਰਾਫ਼*) ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਚਮਕਣ ਵਾਲਾ" ਜਾਂ "ਬਲਣ ਵਾਲਾ"। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ "ਅਗਨੀ ਸੱਪਾਂ" ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਗਿਣਤੀ 21:6, 8)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ 6 ਵਿਚਲੇ "ਸਰਾਫ਼ੀਮ" ਦਾ ਰੂਪ ਸੱਪ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਜੰਤੂ ਸਨ ਜਿਹੜੇ "ਲਿਸ਼ਕਦੇ" ਸਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ "ਕਰੂਬੀ" (ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 10:15, 20) ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਰੂਬੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਦੋ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪਤ 3:24 ਅਤੇ ਕੂਚ 25:18-20, 22 ਵਿੱਚ। ("ਸਰਾਫ਼ੀਮ" ਅਤੇ "ਕਰੂਬੀ" ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਅਵਾਜ਼ "ਈਮ" ਇਬਰਾਨੀ ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਅਤੇ ਕਰੂਬੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਹਨ। "ਮਹਾਂ ਦੂਤ" ਸ਼ਬਦ (1 ਥੋਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:16) ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਦੂਤ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤੇ ਹਨ; "ਮਹਾਂ" ਨੂੰ אַרְכָּאֵל (*ਅਰਖੇ*) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਧਾਨ" ਜਾਂ "ਸ਼ਾਸਕ"। ਮੀਕਾਏਲ ਨੂੰ "ਵੱਡਾ ਸਰਦਾਰ" ਅਤੇ "ਮਹਾਂ ਦੂਤ" ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਯਹੂਦਾਹ 9; ਵੇਖੋ ਦਾਨੀਏਲ 12:1)। ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਜੰਤੂ ਮਹਾਂ ਦੂਤ ਸਨ - ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। "ਚਾਰ" ਕਾਇਨਾਤੀ ਅੰਕ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਭਜਨ ਦੇ ਬੋਲ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਰੱਬੀ ਹੈ" (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 19:1; 150:6)। ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਜੰਤੂਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, - ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।** ਜੰਤੂਆਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ *ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ* ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਰਬਉੱਚ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ; ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਮ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ *ਸ਼ਕਤੀ* ਬਾਰੇ ਗਾਇਆ: ਉਹ **ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ** ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਡੋਮੀਸ਼ਿਅਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਅਦਭੁਤ ਜੰਤੂਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ *ਚਿਰਸਥਾਈ* ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗਾਇਆ: **ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ** (1:4, 8 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਸੰਸਾਰ ਡਾਂਵਾਡੇਲ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਦਾਕਾਲ ਲਈ ਅਡੋਲ ਹੈ।

ਆਇਤ 9. ਜਾਂ ਉਹ ਜੰਤੂ ਉਸ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਵਡਿਆਈ, ਮਾਣ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਕੌਣ ਜਾਂ ਕੀ ਸਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਭਾਵੇਂ

ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਅਦਭੁਤ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ: “ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ।”

ਆਇਤ 10. ਅਰਾਧਨਾ ਫੈਲਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਹ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਲੱਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕਟ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਆਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਯਾਕੂਬ 1:17)। ਆਪਣੇ ਮੁਕਟ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰ ਦੇਣ (ਰੱਖ ਦੇਣ) ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕਟਾਂ (ਆਤਮਕ ਜਿੱਤ) ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਿਆਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਜਿੱਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਹਾਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਕਟ ਲਾਹ ਕੇ ਜੇਤੂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੰਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।

ਆਇਤ 11. ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: **ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਲੈਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈਂ।** ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ **ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ** ਅਤੇ **ਸਮਰੱਥਾ** ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇਵਾਚਕ ਉਪਪਦ (“the”) ਲੱਗਾ ਹੈ – ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ: **ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੂੰ . . . ਜੋਗ ਹੈਂ, ਤੈਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਓਹ ਤੇਰੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ।**

ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ “ਸਿੰਘਾਸਣ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਦਾਂ ਵਾਰੀ ਇਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ “ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ” ਬੈਠੇ ਸਨ (ਆਇਤ 4); ਬਿਜਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗਰਜਾਂ “ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ” ਨਿੱਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ (ਆਇਤ 5); ਸੱਤ ਆਤਮੇ ਅਤੇ ਕੱਚ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ “ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਮੋਹਰੇ” ਸਨ (ਆਇਤਾਂ 5, 6); ਚਾਰ ਜੰਤੂ “ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ” (ਆਇਤ 6); ਸਾਰੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 9, 10) (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਅਧਿਆਇ 4; 5)

ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪਾਠ ਵਜੋਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਅਧਿਆਇ 4 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। 4:11 ਅਤੇ 5:9, 10 ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 4:11 ਵਿਚਲਾ ਗੀਤ ਪੁਰਾਣੀ ਸਰਿਸ਼ਟ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ, ਜਦਕਿ

5:9, 10 ਵਿਚਲਾ ਗੀਤ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ ਉੱਤੇ। 4:11 ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, 5:9, 10 ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਹਨ: (1) ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਅਤੇ (2) ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਭੇਤ; ਜਾਂ, (1) ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ (2) ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਲੇਲਾ। ਜਿਮ ਮੈਕੀਗਨ ਨੇ ਸੁਝਾਓ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ 14:1 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਜਾਪਦੇ ਹਨ: “ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ [ਦੋਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ]; ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ [ਅਧਿਆਇ 4], ਅਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ [ਅਧਿਆਇ 5]।”⁴ ਜਿਮ ਬਿਲ ਮੈਕਿਨਟੀਅਰ ਨੇ ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ।⁵

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਧੀਆ-ਵਧੀਆ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਸਾਡੀਆਂ ਭਜਨ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਸਦੇ ਹਨ। ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਉਹ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਰਬਾਰ (ਅਧਿਆਇ 4)

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਰਬਾਰ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ “ਸਿੰਘਾਸਣ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: (1) ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਉੱਤੇ: ਜਲਾਲ (ਆਇਤਾਂ 1-3); (2) ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ: ਕਿਰਪਾ (ਆਇਤਾਂ 4, 10); (3) ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਿੱਚੋਂ: ਸੱਤਾ (ਆਇਤ 5); (4) ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ: ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਣ (ਆਇਤਾਂ 5, 6); (5) ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਵਿੱਚ: ਪਰਤਾਪ (ਆਇਤਾਂ 6-8); (6) ਸਿੰਘਾਸਣ ਵੱਲ: ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ (ਆਇਤਾਂ 8-11)। ਮੇਰਿਲ ਸੀ. ਟੇਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ “ਸਦੀਵੀ ਸਿੰਘਾਸਣ” ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ ਦਿੱਤੇ: (1) ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ, (2) ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਾ ਅਸਥਾਨ, (3) ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ।⁶

ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਚੁੱਕੇ (ਅਧਿਆਇ 4)

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਲਗਾ ਲਈਆਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੇਜਾਨ ਪਤਮੁਸ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਰਬਾਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਚੁਫੇਰੇ ਤੋਂ ਪਾਰ ਵੇਖਿਆ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਫਟਿਆ ਡੱਬਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਾਗਜ਼ ਵੀ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗੰਦਾ ਹੈ। ਡੱਬੇ ਦੀ ਬਾਹਰੋਂ ਹਾਲਤ ਵੇਖ ਕੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਪਰ ਜਦ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਫਟੇ ਹਾਲਾਤ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਰਗੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡਾ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਕਾਇਨਾਤ ਦਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 4)

ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਕਾਇਨਾਤ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕੇਂਦਰ ਹੈ।”⁷ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭਾਵੇਂ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਗਤਬਤੀ ਰਹੇ, ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸਭਕੁਝ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਰਹੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੀਏ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤਿਆਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਗੱਦੀ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝੀਏ ਜਾਂ ਨਾ ਕਿ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਕੁਝ ਸਹੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 4)

ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰੋਬਰਟਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ “ਇਸ [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੀ] ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਹੈ,” ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਦੀਪਕ ਹੈ, ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਇਨਾਤ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।”⁸ ਡੋਮੀਸ਼ਿਅਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਪਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਲਈ – ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਬਾਕੀ ਸਭਨਾਂ ਸਿੰਘਾਸਣਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰੋਮ ਹੈ, ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਰੋਮ ਜਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਅਯੋਗ ਹਨ: ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਇੱਜ਼ਤ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ। ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਐਨੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਿਖਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ “ਕਿਸੇ ਮੂਰਖ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੀ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।”⁹ ਜੀਵਨ ਤਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਭਜਨਕਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਯਹੋਵਾਹ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਨ ਪਰਤਾਪ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਓਨ ਬਲ ਨਾਲ ਕਮਰ ਕੱਸੀ ਹੋਈ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 93:1)। ਓ. ਡਬਲਿਊ. ਹੇਲਮਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:

ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਉੱਚੇ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ,

ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ;
ਜੇ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਜਾਨ ਹੈ,
ਤੂੰ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ!¹⁰

ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ – ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 4)

ਅੱਜ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਈ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ “ਜੀਉਣ ਦੀ ਮਾਯਾ ਅਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ” ਨੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਲੂਕਾ 8:14)। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕੀਏ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋ ਕੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਤਾਕਤ ਮਸੀਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਰਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਠੋਰ ਮਾਲਕ, ਗੈਰਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਅਸਹਿਯੋਗੀ ਜੀਵਨਸਾਥੀ, ਪ੍ਰੇਮਹੀਣ ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਸਾਥ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਸਾਡੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਥੱਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਰ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:9; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:13), ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਤਾਰਾਂ ਚੁੱਕੀਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ (ਰੋਮੀਆਂ 8:35-39)। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਭਕੁਝ – ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਭਕੁਝ – ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢਿੱਕਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਬਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰੋ (4:8-11)

ਆਇਤਾਂ 8 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 11 ਤੱਕ ਚਾਰ ਜੰਤੂਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਥੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ। ਕੀ ਇਹ ਅਸਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਰਤੀ ਉਤਲੇ ਕਈ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਟੁੱਥ ਪੇਸਟ ਤੱਕ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ “ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਗਤੀ” (ਯੂਹੰਨਾ 4:24) ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਉਸਤਤ ਹੈ। “ਅਰਾਧਨਾ” ਸ਼ਬਦ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਨਾ”। ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ:

ਲੋਕਾਂ ਦੀਓ ਕੁੱਲੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਮੰਨੋ,
ਹਾਂ, ਪਰਤਾਪ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮੰਨੋ,
ਪਰਤਾਪ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮੰਨੋ,
ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਓ!
ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮੱਥਾ ਟੇਕੋ।
ਹੇ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ, ਉਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਥਰ ਥਰ ਕਰੋ (ਜ਼ਬੂਰ 96:7-9)।

ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਨੂੰ ਚਾਰ ਅਸੀਸਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ: ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸਿਆਣਾਂਗੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀ ਅਰਾਧਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (4:11)

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, “ਆਦ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਕਾਸ ਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ” (ਉਤਪਤ 1:1)। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, “ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ” (ਜ਼ਬੂਰ 148:5)। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮੁੜ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “. . . ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉਸੇ ਤੋਂ ਉਤਪਤ ਹੋਈਆਂ . . . ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਲਈ ਉਤਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:16; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ 17:24; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:3)। “ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬਦਲਾਓ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵਸਤਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”¹¹

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4:11 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਆਖ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਤੈਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ!” ਇਹ ਆਇਤ ਤਿੰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ: “ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ?”, “ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ?”, “ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?” ਸਾਡਾ ਮੂਲ ਪਾਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਦੇ ਉੱਤਰ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਭਾਵ ਵਜੋਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ?” ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ: “ਤੈਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ” ਮੈਂ ਅਚਾਣਕ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਚਨਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ – ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ। “ਉਹ ਆਪੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ, ਸਵਾਸ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ” (ਰਸੂਲਾਂ 17:25)।

“ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ?” ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਾਂ: “ਉਹ ਤੇਰੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ” ਕਿਉਂਜੋ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਾਲ ਭਰਨ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰਕ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। KJV ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ

ਇੱਥੇ ਉਸ ਦੀ "ਖੁਸ਼ੀ" ਲਈ ਹਾਂ (ਆਇਤ 11)।

"ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?" ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ (ਵੇਖੋ 20:11-15)। "ਸੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ" (ਰੋਮੀਆਂ 14:12); "ਫੇਰ ਇੱਥੇ . . . ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਓਹ ਮਾਤਬਰ ਹੋਣ" (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:2)। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਾਂਗੇ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਲਿਓਨ ਮੋਰਿਸ, *ਪਰਕਾਸ਼*, ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ, ਦ ਟਿਨਡੇਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟੀਜ਼, ਸੰਪਾਦਕ ਲਿਓਨ ਮੋਰਿਸ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1987), 85. ²ਬ੍ਰੂਸ ਐਮ. ਮੈਟਜ਼ਗਰ, *ਬ੍ਰਿਕਿੰਗ ਦ ਕੋਡ: ਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼* (ਨੈਸਵਿਲ: ਅਬਿੰਗਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1993), 48. ³ਵਿਕਟੋਰਿਨਸ ਕਮੈਂਟੀ ਆਨ ਦਿ ਅਪੋਕਲਿਪਸ 4.7-10. "ਜਿਮ ਮੈਕੂਗਿਨ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼*, ਲੁਕਿੰਗ ਇਨਟੂ ਦ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਲੱਬੋਕ, ਟੈਕਸਸ: ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਿਬਲਿਕਲ ਰਿਸੋਰਸਜ਼, 1976), 78. ⁴ਜਿਮ ਬਿਲ ਮੈਕਿਨਟੀਅਰ, "ਦ ਵਿਸ਼ਨ ਇਨਟੂ ਹੈਵੇਨ," *ਸਰਮਨਸ ਆਫ ਜਿਮ ਬਿਲ ਮੈਕਿਨਟੀਅਰ*, ਸੰਪਾਦਕ ਜੇ. ਡੀ. ਥੋਮਸ, ਗ੍ਰੇਟ ਪ੍ਰੀਚਰਸ ਆਫ ਟੁਡੇ, ਜਿਲਦ 10 (ਐਂਬਲੀਨ, ਟੈਕਸਸ: ਬਿਬਲੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਪ੍ਰੈਸ, 1966), 169-74. ⁵ਮੇਰਿਲ ਸੀ. ਟੇਨੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼*, ਪ੍ਰੋਕਲੇਮਿੰਗ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1963), 22-24. ⁶ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟੀ ਆਨ ਪਰਕਾਸ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫਰਮ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1979), 100. ⁷ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰੇਬਰਟਸ, *ਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਟੂ ਜੈਨ (ਦਿ ਅਪੋਕਲਿਪਸ)*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟੀ, ਸੰਪਾਦਕ ਐਵਰੈੱਟ ਫਰਗੁਸਨ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਸਵੀਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1974), 57. ⁸ਸ਼ੇਕਸਪਿਅਰ *ਮੈਕਬੇਥ* 5.1.17. ⁹ਓ. ਡਬਲਿਊ. ਹੋਲਮਸ, "ਲੋਰਡ ਆਫ ਆਲ ਬੀਂਗ, ਬ੍ਰੈਂਡ ਅਫਾਰ," *ਸੋਂਗਸ ਆਫ ਦਾ ਚਰਚ*, ਸੰਪਾਦਕ ਐਲਟਨ ਐੱਚ. ਹਾਵਰਡ (ਵੈਸਟ ਮੇਨਰੋ, ਲੁਈਜ਼ਿਆਨਾ: ਹਾਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1977)।

¹⁰ਵਿਲੀਅਮ ਬਰਕਲੇ, *ਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਆਫ ਜੈਨ*, ਜਿਲਦ 1, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਨ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟਡੀ ਬਾਈਬਲ (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1976), 164.